

ἀπαλλάξῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς μακεδονικῆς φρουρᾶς· καὶ προσβαλὼν αὐτὴν ἠνάγκασεν ἄπελθῆ. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπεφάνη ἐνώπιον τῶν Ἀθηναίων ὁ Δημήτριος μετὰ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἐπολιόρησε τὴν πόλιν, ἠναγκάσθη ὁμως νὰ ὑποχωρήσῃ ἄπρακτος. Τότε ἐγκαταλιπὼν τὰς ἐν Ἑλλάδι κτήσεις εἰς τὸν υἱὸν Ἀντίγονον τὸν Γονατᾶν. διότι τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν ἠδύνατο περὶ μικρὰ νὰ ἐνδιατρίβῃ, ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἀσίας μετὰ 11.000 ἀνδρῶν. Ὁ Λυσίμαχος, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς κτήσεις ἐνέβαλε, διέτριβεν εἰς Μακεδониαν, ἀλλ' ὁ γενναῖος αὐτοῦ υἱὸς Ἀγαθοκλῆς, ὅστις διετέλει ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ ἄρχων στρατοῦ ἀξιολόγου, ἀντεπεξῆλθε κατὰ τοῦ Δημητρίου ἅμα ἀποβιβάσθέντος. Ὁ Ἀγαθοκλῆς ἀπέφυγε πάντα κρίσιμον πρὸς τὸν ἀπηλπισμένον ἀντίπαλον αὐτοῦ ἀγῶνα, ἀπέκοψεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἐστέρησε τροφῶν καὶ ἀδιακόπως καταδιώκων καὶ παρενοχλῶν ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀμνησίαν. Ὁ Δημήτριος, ἀποβαλὼν οὕτως ἐντὸς μικροῦ καὶ ἐπὶ ματαίῳ ὀκτακισχιλίους ἀνδρας, κατέφυγεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ὁμως περιέστη εἰς τοσαύτας συμφορὰς ὥστε ἐδέησε νὰ προσπέσῃ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Σελεύκου. Ὁ δέ, γενναιοφρόνως φερόμενος, διέταξε τοὺς περὶ τὰ μεθόρια στρατηγοὺς νὰ ὑποδεχθῶσιν αὐτὸν φιλικῶς καὶ νὰ προμηθεύσωσιν αὐτῷ τὰ ἀναγκαῖα. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, δικαίως ἢ ἀδίκως, παρήχθη καὶ μεταξὺ Σελεύκου καὶ Δημητρίου ἀμοιβαία διχόνοια· ὁ Σέλευκος ἀπήτησε παρὰ τοῦ Δημητρίου ὀμήρους· ὁ Δημήτριος, μὴ πειθόμενος εἰς τοῦτο, ἐπέχειρσεν ἐχθροπραξίας τινὰς κατὰ Σελεύκου, κατετροπώθη ὁμως, ἐννοεῖται, εὐχερῶς ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ τῆς Ἀσίας δυνάστου, ἠθέλησεν ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτοῦ νὰ γίνῃ αὐτόχειρ, διεκωλύθη ὑπὲρ τῶν φίλων καὶ τελευταῖον ἐπέτρεπεν ἐκείνῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν, ἐν ἔτει 286. Ὁ Σέλευκος προσηνήχθη πάλιν πρὸς αὐτὸν βασιλικῶς, ἔδωκεν αὐτῷ ὄχυράν τινα πόλιν πρὸς κατοικίαν, παρείχε δασιλῶς τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς αὐλῆς αὐτοῦ ἀναγκαῖα χρήματα, καὶ ἐφρουρεῖ μὲν τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ἐπέτρεπεν αὐτῷ ἱκανὴν ἐλευθερίαν. Ἐνταῦθα διέτριβεν ὁ Δημήτριος τὰ τρία τελευταῖα τοῦ ποικίλου αὐτοῦ βίου ἔτη, κατατρίβων τὸν χρόνον κατ' ἀρχὰς μὲν περὶ θήρας καὶ δρόμους, ἔπειτα δέ, νωθρότερος γενόμενος, περὶ πότους καὶ κύβους, μέχρις οὗ νοσήσας ἀπεβίωσε τῷ 283 εἰς ἡλικίαν ἑτῶν 54. Ὁ ἀγαθὸς Πλούταρχος, δανειζόμενος εἰκόνα τινα τοῦ Σοφοκλέους, παραβάλλει εὐφῶς τὰς παραδόξους τροπὰς καὶ ἀδιαλείπτους αἰδήσεις καὶ φθίσεις τῆς τοῦ Δημητρίου τύχης πρὸς τὴν ὄψιν τῆς σελήνης, ἧτις οὐδὲ δύο νύκτας συνεχεῖς δύναται νὰ διατηρήσῃ μορφὴν μίαν, ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα, καὶ κατὰ μικρὸν αὐξάνει μέχρις οὗ συμπληρωθῆ, καὶ ἔπειτα πάλιν διαρρεῖ καὶ εἰς τὸ μηδὲν ἔρχεται. Ἡ δὲ παραβολὴ αὕτη δύναται νὰ παρεκταθῆ καὶ εἰς τὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ συμβάντα· διότι αὐτὸς ὁ τοσαύκις ὑψωθείς, καὶ τοσαύκις πεσών, καὶ πάλιν ὑψωθείς, ἀπέθανε μὲν ἐπὶ τέλους ἰδιώτης ἀλλ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς ἐπέπρωτο νὰ ἀνακτήσῃ αὐτῆς τὴν τῆς Μακεδονίας βασιλείαν.

Μικρὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δημητρίου ὑπέκυψε καὶ ὁ Λυσίμαχος εἰς τὸν Σέλευκον. Ὁ Λυσίμαχος εἶχεν ἀσφαλίσῃ τὴν ἐν Θράκῃ ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ συνειρῶν διατάξεων καὶ εὐτυχῶν πολέμων, εἶχε προσάποκτήσει, ἐπὶ τῆς πτώσεως τοῦ Δημητρίου, τὸ ἥμισυ τῆς Μακεδονίας καὶ εἶχεν ἀφαίρῃ μετ' οὗ πολὺ ἀπὸ τοῦ Πύρρου τὸ ἕτερον τῆς χώρας ἐκείνης ἥμισυ. Ἀλλ' ἦτο ἤδη πρεσβύτης καὶ ἀσθενῆς καὶ ἔπαθε περὶ δυσμᾶς βίου πολλὰς οἰκιακὰς θλίψεις. Ὁ Λυσίμαχος εἶχε τέσσαρας συζύγους. Ἡ πρώτη, ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ τῶν Ὀδρουσῶν οἴκου καταγομένη, ἔτεκεν αὐτῷ δύο υἱούς, Ἀγαθοκλέα καὶ Ἀλέξανδρον. Ἐκ τῆς δευτέρας, τῆς Νικαίας, ἀδελφῆς τοῦ Κασσάνδρου, ἧτις τὸ πρῶτον εἶχε συζευχθῆ μετὰ τοῦ Περδίκκου, ἐγέννησεν ὁ Λυσίμαχος δύο θυγατέρας, Εὐρυδίκην καὶ Ἀρσινόην, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη συνεζεύχθη τὸν τοῦ Κασσάνδρου υἱὸν Ἀντίπατρον,

